JUDECĂTORIA BĂLȚI

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de

Alexei Școlnic și Eva Școlnic

vs

Igor Roșca

(privind repararea prejudiciului material și moral)

Dosar nr. 2-1389/2025
(PIGD: 2-25150546-09-2-27102025)

11 iunie 2026

Judecătoria Bălți (sediul Fălești), *în componența:*
Anatolii Blinov, *Preşedintele şedinţei,*
Cătălina Rarancean, *Grefier,*

Cu participarea:
Avocatului Ina Cepoi, în interesele reclamanților Alexei Școlnic și Eva Școlnic
Avocatului Violina Munteanu, în interesele pârâtului Igor Roșca
În lipsa: reclamanților Alexei Școlnic și Eva Școlnic
pârâtului Igor Roșca

examinând în şedinţă de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Școlnic și Eva Școlnic către Igor Roșca privind repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

1. La data de 27 octombrie 2025, avocata Ina Cepoi, acționând în interesele reclamanților Alexei Școlnic și Eva Școlnic, a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Igor Roșca privind repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Circumstanțele cauzei.

2. În motivarea acţiunii, reprezentantul reclamanților a indicat că, Alexei Școlnic și Eva Școlnic locuiesc în vecinătate cu Roșca Fiodor, tatăl pârâtului Roșca Igor, care i-a donat acestuia din urmă bunul imobil (casa de locuit). Între familiile există o stare conflictuală de o perioadă lungă de timp, reclamanții fiind supuși sistematic unor neplăceri.

La data de 28.05.2020, agentul constatator din cadrul SP nr. 2, inspector superior Zgurean Semion, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 104 Cod Contravențional al RM în privința pârâtului Roșca Igor Fiodor, pentru faptul că în perioada anilor 2018-2019, Roșca Fiodor, prin înțelegere prealabilă și împreună cu pârâtul Roșca Igor Fiodor, în scopul deteriorării bunurilor reclamanților, au efectuat intenționat săpături prin care au dezgolit fundamentul gardului gospodăriei victimelor, iar Roșca Fiodor la data de 05.04.2019, în jurul orei 07:00, a aplicat lovituri cu o rangă metalică în

gardul respectiv. Prin aceste acțiuni Roșca Fiodor și Roșca Igor au distrus gardul reclamanților, cauzându-le un prejudiciu material în mărime de 36.413,10 lei.

Prin decizia agentului constatator din 28.05.2020, procesul contravențional a fost încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. f) și art. 30 alin. (2) din Codul Contravențional, ca urmare a expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale. Contestația pârâtului Roșca Igor împotriva acestei decizii a fost respinsă ca neîntemeiată prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul (Fălești) din 22.01.2024. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20.03.2024 recursul pârâtului a fost respins ca nefondat actul de constatare rămânând irevocabil.

Reclamanții au mai invocat că, acțiunile pârâtului le-au cauzat suferințe psihice și fizice severe. Aceștia au fost agresați verbal și psiho-emoțional, acuzând dureri de inimă, dureri de cap și solicitând asistență medicală. Pentru depășirea traumei, s-au adresat psihologului din cadrul AO „Onoarea și Dreptul Femeii Contemporane". În urma medierii, s-a confirmat trauma psihologică manifestată prin stare emoțională dereglată, cauzată de comportamentul pârâtului.

Solicită Alexei Școlnic și Eva Școlnic încasarea din contul pârâtului Roșca Igor Fiodor a sumei de 36.413,10 MDL cu titlu de prejudiciu material; încasarea de la pârâtul Roșca Igor Fiodor a sumei de 100.000,00 MDL cu titlu de prejudiciu moral și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate la examinarea cauzei.

Argumentele părților.

3. Reprezentantul reclamanților Alexei Școlnic și Eva Școlnic, avocata Ina Cepoi, împuternicită în baza mandatului Seria MA nr. 2354542 din data de 03.09.2025, în ședința de judecată a susținut integral cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acțiunii în sensul solicitat, pe temeiurile indicate în cererea de chemare în judecată.

4. Reprezentantul pârâtului Igor Roșca, avocata Violina Munteanu, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii.

5. Reclamanții Alexei Școlnic și Eva Școlnic și pârâtul Igor Roșca, au fost prezenți doar la ședința din 23 februarie 2026, neprezentându-se la etapele ulterioare ale procesului. În acest context, făcând trimitere la art. 206 alin. (3) în colaborare cu art. 74 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa lor, dispunând totodată comunicarea hotărârii judecătorești după pronunțare.

6. Ascultând opinia reprezentantului reclamanților și pârâtului, studiind cererea de chemare în judecată, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Școlnic și Eva Școlnic către Igor Roșca privind repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată, reieşind din următoarele considerente.

Cadrul legal pertinent.

7. Potrivit art. 118 Cod de procedură civilă *„(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate”*.

8. În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă „*(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

(2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

(3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

(4) Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

(5) Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii”.

9. Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă „*hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*”.

10. În conformitate cu art. 240 Cod de procedură civilă *„(1) La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. (3) Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant”*.

11. Conform art. 9 alin. (1) Cod civil „*Drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile”*.

12. În conformitate cu art. 10 Cod civil *„(1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. (2) Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege*”.

13. Potrivit art. 11 alin. (1)-(2) Cod civil „*(1) Buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-*

credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament".

14. Conform art. 19 alin.(1) Cod civil *,,(1) În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.*

(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

(3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

(4) Pierderea şansei se repară doar dacă ea constă în dispariţia actuală şi certă a unei eventualităţi favorabile. Mărimea acestui prejudiciu corespunde şansei pierdute şi nu poate fi egală cu avantajul care ar fi rezultat din şansă dacă ea se materializa.

(5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

(6) În locul reparării prejudiciului patrimonial conform alin.(2) şi (5), persoana lezată poate cere de la cel care răspunde de prejudiciu recuperarea întregului profit pe care acesta l-a obţinut în legătură cu cauzarea prejudiciului. Această regulă se aplică doar dacă legea ori contractul prevede o asemenea formă de determinare a prejudiciului patrimonial sau dacă aplicarea unei asemenea forme de determinare a prejudiciului patrimonial este rezonabilă în împrejurările cazului".

15. Conform art. 1998 alin.(1) Cod civil, *,,(1) Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.*

(2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(3) O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(4) Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţămîntul persoanei vătămate, cu condiţia că persoana cunoştea sau trebuia să cunoască consecinţele rugăminţii sau ale consimţămîntului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri".

16. Potrivit art. 2036 alin.(1) Cod civil, „(1) *În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.*

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

(3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.

(4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

(5) Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă"

17. Potrivit art. 2037 alin.(1) Cod civil, „(1) *Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.*

(2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului".

18. Potrivit art.45 Cod contravențional, *„persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie".*

Aprecierea instanței.

19. În ședința de judecată înstanța a constatat cu certitudine că, la data de 28.05.2020, în privința pârâtului Roșca Igor a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 104 din Codul contravențional pentru faptul că, în perioada anilor 2018-2019, prin înțelegere prealabilă și împreună cu tatăl său, Roșca Fiodor, au efectuat săpături care au dezgolit fundamentul gardului reclamanților, prin aceste acțiuni, gardul reclamanților a fost dărâmat, cauzându-le un prejudiciu material în cuantum de 36.413,10 lei.

20. Instanța de judecată reține că, deși prin decizia agentului constatator din 28.05.2020 procesul contravențional a fost încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. f) și art. 30 alin. (2) din Codul contravențional ca urmare a *expirării termenului de prescripție*, legalitatea actului de constatare și vinovăția pârâtului Roșca Igor au fost confirmate definitiv prin hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 22.01.2024 și Decizia Curții de Apel Bălți din 20.03.2024, prin care contestațiile pârâtului au fost respinse ca nefondate (fila dosarului 13-39, 30-37).

21. Prin raportul de expertiză extrajudiciară nr. 117 din 22 iulie 2019 s-a stabilit existența și mărimea prejudiciului material cauzat gardului capital ce separă terenurile nominalizate, or, conform concluziilor acestui raport, s-a stabilit în mod cert că valoarea lucrărilor de remediere necesare de efectuat la gardul în cauză, în vederea exploatării acestuia conform destinației prin metoda cămășuirii, constituie exact 36.413,10 lei (fila dosarului 61-69).

22. Prin urmare, analizând temeinicia pretențiilor reclamanților Școlnic Alexei și Școlnic Eva privind încasarea prejudiciului material în mărime de 36.413,10 lei de la pârâtul Roșca Igor Fiodor, instanța reține că pentru angajarea răspunderii civile delictuale este necesară întrunirea cumulativă a patru condiții: existența faptei ilicite, existența prejudiciului, legătura de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, precum și vinovăția autorului.

23. Instanța constată că în speță sunt pe deplin întrunite toate aceste elemente legalmente cerute, fapta ilicită constă în degradarea și dărâmararea gardului capital de demarcație ce separă terenul reclamanților nr. cadastral ***** de cel al pârâtului nr. cadastral *****, situat în raionul Fălești, satul Răuțel, s*****iar comiterea acestei fapte prin înțelegere prealabilă de către pârâtul Roșca Igor împreună cu tatăl său, Roșca Fiodor, a fost pe deplin constatată prin procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în baza art. 104 din Codul contravențional. Mai mult, vinovăția pârâtului Roșca Igor și starea de fapt au dobândit putere de lucru judecat și caracter cert în fața instanței ca urmare a respingerii definitive a contestațiilor pârâtului Roșca Igor prin hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 22.01.2024 și Decizia Curții de Apel Bălți din 20.03.2024.

24. Astfel, instanța va respinge ca fiind neîntemeiat argumentul pârâtului Roșca Igor privind lipsa legăturii de cauzalitate dintre acțiunile sale și prejudiciu, or, pârâtul Roșca Igor a efectuat personal și intenționat săpături de amploare prin care a dezgolit în mod direct fundamentul de susținere al gardului, de aceea, fapta pârâtului Roșca Igor reprezintă o cauză directă în lanțul cauzal al producerii prejudiciului.

25. În această privință, chiar dacă reclamanții Alexei Școlnic și Eva Școlnic, au prezentat raportul de expertiză extrajudiciară nr. 117 din 22 iulie 2019, în copie, nu a fost contestată autenticitatea conținutului sau a semnăturilor. Prin urmare, pe latură patrimonială, legătura de cauzalitate este directă și vizibilă.

26. Concluzionând că fapta prejudiciabilă are un caracter cert, legătura de cauzalitate este nemijlocită, iar cuantumul despăgubirii este confirmat prin probe ireproșabile, instanța reține că acțiunea civilă în partea încasării sumei de 36.413,10 lei din contul pârâtului Roșca Igor este întemeiată, urmând a fi admisă integral.

27. Sub aspectul temeiniciei pretențiilor privind repararea prejudiciului moral în mărime de 100.000 lei, instanța reține că simpla constatare a săvârșirii unei fapte contravenționale nu prezumă în mod automat existența unui prejudiciu moral. Din materialele dosarului nu reiese cu certitudine că reclamanții Școlnic Alexei și Școlnic Eva au suferit un impact psiho-emoțional de o intensitate vătămătoare, direct cauzat de contravenția respectivă. În lipsa unor probe concludente care să disocieze starea generală a reclamanților de efectele stricte ale incidentului contravențional, caracterul cert al prejudiciului moral nu a fost dovedit.

28. Referitor la susținerile reclamanților în sensul că, în urma săvârșirii contravențiilor, au acuzat probleme de sănătate manifestate prin dureri de cap și de inimă, instanța le consideră nefondate, atât timp cât la dosar nu există dovezi certe care să stabilească raportul de determinare directă între fapta materială (dărâmarea gardului) și suferințele fizice sau tulburările psiho-emoționale, acțiunea în repararea prejudiciului moral se vădește a fi neîntemeiată.

29. Instanța reține că constatările psihologului din cadrul AO „Onoarea și Dreptul Femeii Contemporane”, cuprinse în actele din 04 august 2025, nu au valoare probatorie certă. Acestea nu confirmă existența unui prejudiciu moral aflat în raport direct de cauzalitate cu obiectul prezentei cauze civile. Prin urmare, de vreme ce nu s-a demonstrat o legătură directă de determinare între fapta materială de dărâmare a gardului și tulburările psiho-emoționale invocate de Alexei Școlnic și Eva Școlnic, instanța statuează că pretenția privind repararea prejudiciului moral este nefondată și urmează a fi respinsă.

30. Referitor la cheltuielile de judecată, instanța reține prevederile art.94 alin. (1) Cod de procedură civilă, care statuează că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

31. În același timp, în conformitate cu art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

32. Astfel, reieșind din prevederile art. 85 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în contextul scutirii reclamanților de achitarea taxei de stat, instanța de judecată consideră legal și întemeiat a încasa din contul lui Igor Roșca, în beneficiul Statului, taxa de stat în mărime de 1506.48 lei, de la plată căreia reclamanții Alexei Școlnic și Eva Școlnic au fost scutiți de drept la depunerea cererii de chemare în judecată.

33. La fel, se va încasa din contul lui Igor Roșca, în beneficiul lui Alexei Școlnic, și Eva Școlnic, suma de 200 lei, cu titlu de taxa de timbru.

34. În baza art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale,

necesare și rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

35. Reprezentantul reclamanților pretinde încasarea cheltuielilor de asistența juridică, în mărime de 10.000 lei.

36. Instanța notează că, reclamanții Alexei Școlnic, și Eva Școlnic în prezenta cauză au fost reprezentați de avocata Ina Cepoi, împuternicită în baza mandatului Seria MA nr. 2354542 din data de 03.09.2025 (f.d. 9-10).

37. Totodată, se reține că, la cerere de chemare în judecată este anexat borderoul de calcul și lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocată și orarul timpului aferent acestora, care confirmă descrierea activității sumei de 10.000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică încasate de la Alexei Școlnic și Eva Școlnic în beneficiul avocatei Ina Cepoi.

38. Analizând aportul avocatei Ina Cepoi la soluționarea speței, timpul și munca depusă de avocata, rezultatul obținut, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză și complexitatea cauzei, instanța de judecată consideră necesar de a încasa din contul lui Igor Roșca, în beneficiul lui Alexei Școlnic și Eva Școlnic, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10.000 de lei, sumă care este reală, necesară și rezonabilă.

39. Reieșind din circumstanțele constatate, instanța concluzionează necesitatea admiterii parțial cererii de chemare în judecată depusă de Alexei Școlnic și Eva Școlnic către Igor Roșca privind repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

40. În conformitate cu art. 94, art. 98 alin. (3), art. 96 alin. (1), art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Școlnic și Eva Școlnic către Igor Roșca privind repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul lui Igor Roșca, născut la ***** IDNP ***** în beneficiul lui Alexei Școlnic, născut la 1*****IDNP *****și Eva Școlnic, născută la 1*****, IDNP *****, suma de 36.413,10 (treizeci și șase mii patru sute treisprezece,10) lei, cu titlu de prejudiciul material.

Se încasează din contul lui Igor Roșca, născut la ***** IDNP ***** în beneficiul lui Alexei Școlnic, născut la 1*****IDNP *****și Eva Școlnic, născută la 1*****, IDNP *****, suma de 200 (două sute) lei, cu titlu de taxa de timbru și suma de 10.000 (zece mii) lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Se încasează din contul lui Igor Roșca, născut la ***** IDNP ***** în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1506.48 (una mie cinci sute șase,48) lei, de la plată căreia reclamanții Alexei Școlnic și Eva Școlnic au fost scutiți la depunerea cererii de chemare în judecată.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul Făleşti).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Anatolii Blinov**